

Krisztus napja

Christian Chen

1Tesszalonika 4,15-17.

Elhangzott: Nagyváradon, 2010. február 28-án délelőtt (5. rész)

<https://www.ekkleziaoradea.ro/ro/conferinte>

„Mert ezt nektek mondjuk, az Úr szavában, hogy mi, az élők, akik megmaradunk az Úr eljövetelére, semmiképpen sem előzzük meg az elhunytakat, mivelhogy maga az Úr száll alá az égből riadóval, főangyal szózatával és Isten harsonájával, és először a halottak támadnak fel Krisztusban, azután mi, az élők, akik megmaradunk, velük együtt egyszerre elragadtatunk a felhőkben az Úrral való találkozásra a levegőben, és így mindenkor az Úrral együtt leszünk.” (Vida)

Imádkozzunk!

Drága urunk köszönjük neked, hogy meghívtál bennünket ma reggel a te asztalodhoz, a te jelenlétedbe. A szeretetnek ez a jele arról beszél, hogy mennyire szeretsz bennünket. Olyannyira szeretsz, hogy meghaltál értünk a kereszten. És fel is támadtál értünk, felmentél a mennybe, és megígérted, hogy újra visszajössz. A gyülekezet vár arra a pillanatra, amikor hozzád ragadtatik. Jánossal együtt imádkozunk: Ámen. Jövel Uram Jézus! Ez a mi szívünk mélyéből fakadó kiáltásunk, kérésünk feléd. Jöjj hamar Úr Jézus. Az Úr Jézus nevében kérünk. Ámen

Épp most olvastunk el egy fontos igeszakaszt, és tegnap az Úrnak arról az ígéretéről volt szó, hogy gyorsan vissza fog jönni. Amint megkezdte utazását, azt követően hamar fog megérkezni. És ez az igeszakasz, amit most olvastunk, arról beszél, hogy egy nap a gyülekezet összegyűlik, és a felhőben találkozik az Úrral. Itt arról van szó, hogy a gyülekezet együtt ragadtatik el a felhőkben, hogy találkozzon az Úrral a levegőben. Az lesz az a nap, amikor a menyasszony találkozik a vőlegénnyel. Jegyezzük meg a *felhőben* szót. Együtt elragadtatunk a felhőkben, hogy találkozzunk az Úrral a levegőben. Az egész gyülekezet elragadtatik a felhőkben. Erre a napra várunk.

Amikor az Úr azt mondta, hogy: *„ímé hamar eljövök”*, - tegnap már beszéltünk róla - az ószövetségi prófécia szerint, az Úr visszajövetele előtti időszak jelenti az Úr napját. Mielőtt az Úr visszajön háborúk, földrengések, dögvészek lesznek, mindezek annak a jelei, hogy az Úr valóban hamarosan vissza fog jönni.

A régi időkben, amikor egy király végighajtott lovas fogatával egy főúton, megérkezése előtt egy nagy porfelhő előzte meg. Ahogy a lovas fogat haladt ezen a poros úton, felverte maga körül a port, - ilyen az Úrnak a napja, ahogyan az Ószövetségben megjövendölték: lesznek háborúk, éhségek, földrengések, dögvészek.

Amikor az Ige leírja ezt a napot, úgy említi, mint a rettenet napját. Az a nap nem csak 24 óra hosszan fog tartani, hanem egy időszakot jelöl, több nappól álló időszakot. Lehet, hogy 2001. szeptember 11-én kezdődött el ez a nap, nem tudjuk. Váratlan katasztrófák sorozatáról van itt szó. Az Ószövetségben a próféták az Úr napját nagyon eleven módon próbálták lefesteni. Ez az a nap, amire mi várunk? Nem, ez csak az a porfelhő, az a zűrzavar, az a felkavarodás, amely megelőzi a Király érkezését.

Lapozunk a Filippi levél 1. fejezet 9. verséhez: *„és ezért imádkozom, hogy a ti szeretetetek még jobban és jobban gyarapodjék ismeretben és minden megértésben, hogy megvizsgáljátok, mik a lényegesek (fontosak), hogy napfényben megítéltek és megütközést nem keltők legyetek Krisztus napjára” (Vida)*. Itt az Ige nem azt mondja, hogy az Úrnak a napja, mert az a nap egy rettenetes nap, mely megelőzi az ítéletet. Hanem itt azt mondja, hogy képesek legyünk megkülönböztetni, mi a legjobb, hogy legyünk tiszták és hiba nélkül valók a *Krisztus napjára*.

Mi a Krisztus napja? Az a nap, amikor a menyasszony találkozik a vőlegénnyel. Gondoljuk meg, amikor a vőlegény megígéri a menyasszonynak, hogy amikor útra kel, akkor gyorsan jön, és bármelyik pillanatban itt lehet. Talán azt gondoljuk, még van három nap hátra, de az is lehet, hogy kevesebb,

mint egy napon belül találkozunk vele. Ez az a nap, ami gyorsan eljön. Testvérek, amikor az Úr eljövételéről beszélünk, szükségünk van figyelmeztetésre, szükségünk van az ébresztő felhívásra. Tudnunk kell azt, hogy ennek a világnak a napjai meg vannak számlálva. Ha tudjuk, hogy egy bank a csőd szélén áll, akkor nem leszünk olyan ostobák, hogy abba a bankba helyezzük el a pénzünket. Ennek a világnak a napjai meg vannak számlálva, de számunkra van egy dicsőséges reménység, hogy az a nap, amikor az Urunkkal találkozunk, már nagyon-nagyon hamar itt lesz.

Amikor Júdás elárulta az Urat, és kiment abból a felső szobából, János azt írja, hogy éjszaka volt. A mi Urunk Jézus Krisztus az igazságnak a napja. Hogyha Júdás elhatározta, hogy elárulja az Urat, akkor ez azt jelenti, hogy a nap akkor már lemenőben volt, az volt a kezdete a hosszú éjszakának. János azt írja, hogy éjszaka volt.

Testvérek, a gyülekezet egy 2000 esztendő hosszú éjszakában van. Ezért emlékezünk meg a mi Urunkról, és jövünk az Úr asztalához. Az Úr asztala az Igében az Úr vacsorájának neveztetik. Mert miután megvacsorázunk, főleg az ókori időkben, nem volt elektromosság, és az étkezések után, amikor a család együtt volt, akkor mit tettek? Vártak a napfelkeltére. 2000 éven át a gyülekezet egyik vacsorát a másik után tölti. 2000 év eltelt, és még tart a hosszú, sötét éjszaka. Várjuk azt a napot, amikor eljön a hajnal, amikor a nap az első sugarait árasztja ránk. Ez az a pillanat, amelyre várunk a vacsora elfogyasztása után. Egyik vacsora követi a másikat. Tegyük fel, hogy minden héten részesülünk az Úr vacsorájában. A fiatal testvérek közöttünk ki tudná számítani, hogy hány vacsorában részesült a gyülekezet az elmúlt 2000 évben. Pál azt mondta, hogy mi ezt azért cselekedjük, hogy az Úrra emlékezzünk. Pál különösen ezt az igeverset tette hozzá: „*amíg ő eljövend*”. Minden úrvacsorával az Úr eljövételére várunk. Ez nagy vigasztalás számunkra testvérek, mert ma, amikor vesszük az úrvacsorát, tudhatjuk, hogy legalább egy héttel kerültünk közelebb az Ő eljövételéhez.

Meddig tarthat ez az éjszaka? Csodálatos örömhírünk van, mert az Úr azt mondta: „*ímé eljövök hamar*” - még néhány kilométer, néhány perc, és itt lesz. Különösen, ha nagyon korán reggel imádkozunk, lehet, hogy fáradtak vagyunk, és nagyon könnyen újra elalszunk, de csak néhány perc, és megláthatjuk a hajnalcsillagot – ez a legfényesebb csillag az égbolton éppen az éjszaka legsötétebb pillanata előtt. Először megjelenik a hajnalcsillag mindazoknak, akik figyelnek és imádkoznak, mert ők bizonyosak lehetnek afelől, hogy a nap felkelőben.

Ha akarod, ha nem, az Úr vissza fog jönni. Amikor az Úr lábával megérinti az Olajfák hegyét, többé már nem megváltó lesz, hanem a világ ítélő bírója. És azok a napok, amelyek az Úr ítéletére vonatkoznak, az Úrnak a napja. Az Úr az Ő szentjeivel visszajön, és amikor lábával megérinti az Olajfák hegyét, akkor Ő az ítélő Úr lesz. Első eljövetelekor számráton vonult be Jeruzsálembe, de amikor újra visszajön, akkor már fehér lovon fog érkezni. Első eljövetelekor Isten Bárányaként jött el, az emberiség Megváltójaként, de amikor újra eljön, úgy jön, mint Júda oroszlánja. Ma van az üdvösség napja, ezt kell hirdetnünk az egész világon az embereknek. Mert, amikor vége lesz ezeknek a napoknak, nem lesz már többé lehetőségünk. Tehát hirdetnünk kell az evangéliumot, mert ma van az üdvösség napja. Mert azon a napon, amikor az Úr lába megérinti az Olajfák hegyét, akkor ő ítélő Úr lesz. Úgy ismerteti meg magát, mint a királyok Királya és uraknak Ura - ez az Úr napja.

De mielőtt lábát az Olajfák hegyére teszi - emlékezzünk rá -, az Úr a trónról lejön a felhőkig, és az egész gyülekezet felemeltetik az Úrhoz a felhőkbe, hogy találkozzon vele. Ez a Krisztusnak a napja. Testvérek, mint gyülekezet, mi Krisztusnak a napjára várunk: amikor a menyasszony és a vőlegény találkoznak. Minden könnyünket eltörli, a 2000 esztendő könnyeinket, ennek a hosszú éjszakának az idejét. Milyen sok könnyet hullajtottunk az Ő jelenlétében, milyen sok nehézségen mentünk át! De amikor találkozunk Vőlegényünkkel, Ő letörli minden könnyünket, még akkor is, ha utazásunk fárasztó volt. Több mint 2000 éven át, a Gyülekezet ezen az óriási és rettenetes sivatagon utazik keresztül. Talán néha arra gondolunk, vajon hány évet kell még várnunk az Úr eljövételére. Tudjátok, vannak olyanok, akik azt szeretnék, hogy az Úr minél előbb visszajöjjön, mert várják vőlegényüket. Az Úr visszajövetele valami nagyon-nagyon csodálatos dolog minden menyasszony számára.

Tehát testvérek, ha Krisztus megvásárolt bennünket, eljegyzett minket az Ő számára, és egy napon találkozunk vele a felhőben, akkor hadd kérdezzem meg tőled: hol van most a te szíved? Lehet, hogy a világnak még nagy a vonzása az életedben, talán még mindig szereted a világot, talán ezért van az,

hogy még mindig földi kincseket halmozol fel. Ha tudjuk, hogy találkozunk Urunkkal, akkor testvérek, amikor az Úr azt mondja, hogy: „*ímé eljövök hamar*”, akkor tudjátok, hogy milyen súlya van ennek a kijelentésnek. Egyesek számára ez csak egy szlogen. Azoknak, akik igazán várják az Úr megjelenését, ez egy csodálatos ígélet. Hadd mondjam el még egyszer: „*ímé eljövök hamar.*”

Azok, akik megtapasztalták 1948-at, Izrael újjászületését – hála legyen az Úrnak -, a várakozás már nem lesz hosszú. Az I., a IV., a X. és a XV. századi szentek mind vártak az Úrra. Nem tudták, milyen hosszú az éjszaka, de 1948 után már tudhatjuk, hogy az éjszaka nem lesz hosszú. Valószínűleg nem vagyunk erre felkészülve, talán észrevevesszük, hogy már csak néhány mérföld van hátra, és utána már nem fog többé fájdalmat érezni a testünk. Mert a hosszú út során, biztosan megfáradnak a lábaink, de ez egy olyan csodálatos hír, amire emlékeznünk kell, hogy az éjszaka már nem tart sokáig. Találkozni fogunk Vőlegényünkkel. Valójában sokan a sírt várják, de mint hívők mi nem a halált várjuk, hanem az elragadtatást. Az Úr visszajön és elvisz bennünket!

Mi tartotta az erőt Watchman Nee-ben, bebörtönzése idején, több mint 15 éven át? Írt egy éneket, melynek a címe az volt, hogy: *Nem fogsz meghalni, találkozni fogsz az Úrral:*

Nem halsz meg; elragadtatsz s meglátod az Urat!

Az Atya jelentette ki ezt az utat.

A Szent Szellem ezt világosan tanította,

A világtól elfordulva eljutunk a trónra.

Nem halsz meg; elragadtatsz s meglátod az Urat!

Ez kell, hogy minden hívőnek a reménysége legyen. Amikor belenézünk a tükörbe, talán azt gondoljuk a halál vár ránk. De a mi reménységünk az elragadtatás. W. Nee mondta, a hívő embereknek csak két lehetősége van a jövőre nézve: vagy a mártírhalál, vagy az elragadtatás. Watchman Nee nem ragadtatott el, az ő jövője a mártírhalál volt. Találtak egy kis papírt a párnája alatt, amire az ő hitvallása volt írva: „Jézus az Isten Fia! Ez a legnagyobb igazság az egész világegyetemben. Őérette halok meg.”

Testvérek, sok szent várja az Úr eljövetelét. Emlékezzünk, nekünk az Ő eljövetelét kell várni: „*ímé eljövök hamar*”. Lehet, hogy a fiatalabb nemzedékre gondolunk. Azért neveztem el a legidősebb fiamat Ezsdrásnak, a másodikat Dánielnek, egyetlen lányomat Eszternek, mert azt gondoltam, hogy az ő nemzedékükben jön vissza az Úr. De meglepetésünkre, az Úr bármelyik pillanatban visszajöhet. A szentek elragadtatása előtt nincs már szükség bármilyen más prófécia beteljesedésére. Nem úgy van, hogy valaminek még be kell előbb teljesednie a próféciaik közül, és akkor jön el az Úr.

Mi a története a menyasszonynak, és mi a története a vőlegénynek? Az Ószövetségben van egy gyönyörű kép. Emlékszünk Ábrahám történetére, amikor már elég idős volt, akkor hívatta szolgáját Eliézert, hogy elküldje szülővárosába, hogy fia, Izsák számára menyasszonyt, feleséget hozzon. Ábrahám a mennyei Atyát jelképezi, Izsák pedig a mi Urunkat, Ábrahám szolgája pedig a Szent Szellemet. Amikor Ábrahám a szolgát elküldte szülővárosába, Eliézer igazán igyekezett menyasszonyt választani Izsák számára – ismeritek a történet folytatását. Figyeljük meg, hogy Rebeka még addig sohasem találkozott Izsákkal. Akkor hogyan tudta eldönteni, hogy elinduljon-e vagy sem? Ha elolvassuk az 1 Mózes 24. fejezetét, ahol Rebeka megtudta, hogy valaki jön, akkor ez a szolga egyértelműen elmondta azért jött, hogy menyasszonyt vigyen urának fia számára. Mi is így vagyunk. Sohasem találkoztunk az Urunkkal, hanem a Szent Szellem szólt a szívünkhöz az Igén keresztül, az evangélium üzenetén keresztül, és ha nem is találkoztunk Vele, a Szent Szellem kijelentette őt nekünk. A Szent Szellem mindig a mi Urunkról tesz bizonyosságot és mindig Őt dicsőíti meg. Emlékszünk még rá, hogyan nyertünk üdvösséget! Vagy úgy, hogy olvastuk az evangéliumot, vagy egyedül voltunk... hogyan ismertük meg a mi Izsáknkat? Hogyan ismertük meg a mi Urunkat, Megváltónkat? Még ha nem is találkoztunk Vele, a Szent Szellem mindig Őt dicsőíti, Óróla tesz bizonyosságot. Életünk útja során nagyon sok nehézségen mentünk keresztül, eleinte nagyon keménynyakúak voltunk, sokan mondták nekünk, hogy higgyünk az Úrban, de mindig elutasítottuk az evangéliumot. Egy napon azonban, a Szent Szellem felhasznált minden körülményt. Valahogyan, különös helyzeteken keresztül

a Szent Szellem megszólított bennünket. Testvérek, úgy nyertünk üdvösséget, hogy valami módon hallgattunk a Szent Szellemre, valahogyan meghallottuk a Szent Szellem bizonyágtételét.

Csak egy verset olvassunk el, az 1 Mózés 24, 25-öt: *„Az Úr pedig igen megáldotta az én uramat, úgy hogy nagygyá lett: mert adott neki juhokat, barmokat, ezüstöt, aranyat, szolgálóleányokat, tevéket, szamarakat. És Sára az én uramnak felesége fiat szült az én uramnak, az ő vénségében, és annak adá mindenét, a mije van.”* Figyeljük meg, azt mondja, hogy Izsáknak adta mindenét, amije van. A mennyei Atya is az Ő egyetlen szeretett Fiának adott mindent. Krisztus a világmindenség örököse. Isten a világmindenség Istene. A Szent Szellem megpróbálta Krisztus bemutatni nekünk. Sohasem láttuk Őt, de valahogyan ez a szó, ez a kijelentés nagyon megérintette Rebeka szívét. Másnap, amikor a szolga azt mondta, hogy indulni kell, akkor Rebeka anyja azt mondta, hogy várjon még 10 napot. Ha az Úrban akarsz hinni, akkor most kell hinned és indulnod. Ha a körülötted levő emberek azt mondják: hogy várj még 10 napot, de kérdezzük meg a lányt, hogy kész-e elmenni ezzel az emberrel? Kész vagy-e elindulni ezzel az emberrel, és egy ismeretlen jövőnek nekivágni? Várj még 10 napot, gondold át. Hajlandó vagy elmenni ezzel az emberrel? Rebeka ezt válaszolta: igen, elmegyek. Ez az a pillanat, amikor üdvösséget nyerünk. Abban a pillanatban, amikor azt mondod, hogy „elfogadom Krisztust, mint Megváltómat”, még akkor is, ha sohasem találkoztál vele, azt mondod, hogy „igen elmegyek”. Hogy tehetünk ilyen kijelentést? A Szent Szellem csodálatos kijelentése, bizonyágtétele, az evangélium üzenete által. Tudjuk, hogy Ő a mi Megváltónk. De testvérek, abban a pillanatban, amikor Rebeka azt mondja, hogy „elmegyek”, akkor a jövője eldőlt. Mindannyian emlékszünk az első pillanatra, amikor az Úrral találkoztunk. Amikor a Szent Szellem meggyőzött bennünket a mi bűneinkről. Testvérek, amikor azt mondjuk „elmegyek”, nem te vagy az egyetlen, aki ezt mondod, hanem az elmúlt 2000 esztendőn keresztül több mint 900 millió lélek mondta ezt, hogy „elmegyek”.

Mi a gyülekezet? Mi a Krisztus teste? Mindazok, akik azt mondják, hogy „elmegyek”, Krisztus testéhez tartoznak. És amikor Rebeka azt mondta, hogy „elmegyek”, akkor miért mondta ezt? Egy teveháton kellett a sivatagon keresztül utaznia. Mielőtt üdvösségre jutottunk, a világba voltunk eladatva, de amikor azt mondjuk, hogy „elmegyek”, akkor nekivágunk ennek a sivatagon keresztül vezető útnak. A teve egy tisztátalan állat. Nagyon sok tisztátalan dolog van ebben a világban: például a pénz a legkegyetlenebb úr, de a legjobb szolga is egyben. Miért ülünk fel mi is a tevékre? Mi a reménységünk? Miért ült fel Rebeka a teve hátára, miért vállalta ezt a hosszú utat? Azért, mert remélte, hogy megláthatja eddig még nem látott vőlegényét. Majdnem 1000 km-t utazott.

Közülünk néhányan voltunk Egyiptomban, és Refidimből a Sínai hegyig az út nagyon hosszú, melynek mi csak egy rövidebb szakaszát tettük meg, csak 20 km-t. Emlékszem, hogy tizenöten ültünk tevehátra, és megtapasztaltuk, hogy a tevelés nagyon különbözik a lóháton való utazástól. Vannak olyan tevék, amelyek testesebbek, de vannak eléggé véznák is. Ha egy nagytestű tevére utazol, akkor lehetőséged van a lábadat a teve oldalán pihentetni, így az út nem olyan nehéz. Annyira lelkesek voltunk, hogy mindannyian tevére ültünk, vállaltuk ezt az utat, de a legtöbb teve a véznák közé tartozott. Úgyhogy nem tudtuk a lábunkat pihentetni, hanem végig lefelé kellett lógnunk. A 20 km-es utat 5 óra alatt tettük meg, és azok a testvérek, akik ezt kipróbálták, sohasem fogják újra megpróbálni. Nem könnyű dolog teveháton keresztülutazni egy nagy pusztaságon, főleg a sivatagnak azon a részén, ahol Rebeka utazott. Az ma a Szíriai sivatag, amely elválasztja Damaszkuszt Iraktól. Ha megpróbálunk ma a sivatagon keresztül utazni, szinte lehetetlen. Mert a nap sugarai nemcsak szenvedést okoznak, hanem a könnyeidet is kicsalják a szemedből, de Rebeka az egész 1000 km-es utat megtette.

Mi az az erő, ami Rebekát támogatta? Az I. századtól kezdve a gyülekezet, épp úgy mit Rebeka, több mint 2000 éve egy nagyon hosszú utat tesz meg. De mi a titka, miért tudunk még tovább menni? Az 1 Péterből egy kifejezés: *„noha nem láttátok, mégis szeretitek Őt.”* Egy nőtestvérnek, aki nagyon szép életet élt, volt egy szobatársa, aki kíváncsi lett, hogy miért él ez a nőtestvér ilyen szent életet. Mi az ő titka? Ez volt a válasz: van neki egy nyaklánc, amin vagy egy kis fém medál, melyben vagy egy kis papírdarab, egy verssel: *„noha nem láttátok, mégis szeretitek Őt.”* Testvérek, ez a vers ad magyarázatot arra, hogy a gyülekezet hogyan utazhat 2000 éven át a pusztaságon keresztül.

A gyülekezet legalább 300 éves üldöztetésen ment keresztül a Római Birodalom idején, és nagyon sokat szenvedett a Római Katolikus Egyház idején. Az anabaptisták is nagyon sokat szenvedtek a keresztényüldözés idején. 2000 éven át azt láthattuk meg, hogy ez a pusztaság nem egy átlagos pusztaság.

Most elérkeztünk az útnak az utolsó szakaszához. Lapozzunk újra az 1 Mózes 24. fejezetéhez, a 62. vershez: *„Izsák pedig visszatért a Lahajrói forrástól, és a déli tartományban lakott. És estefelé kiment Izsák imádkozni a mezőre, fölemelte szemét, és látta, hogy íme, tevék jönnek. Rebeka is fölemelte szemét, s meglátta Izsákot, és leszállt a tevéről. Ezt kérdezte a szolgától: Kicsoda az a férfi, aki a mezőn felénk jön? A szolga pedig így felelt: Ő az én uram. Akkor fogta Rebeka a fátylát, és elfedte magát.”* Ez volt az a nap, amikor Izsák és Rebeka találkoztak. Mind a ketten megtettek egy bizonyos utat. Rebeka majdnem 1000 km-t utazott, és Izsák sem otthon volt, hanem kiment a mezőre, ő is megtett egy bizonyos utat. A mező Izsáknak nem az otthona volt. A mező valahol Izsák és Rebeka otthona között helyezkedett el. De azon a mezőn találkozott a menyasszony és a vőlegény.

Egy napon az Úr lejön a trónról a felhőkig, lejön „elmélkedni.” Testvérek, a trónról a felhőkig megtett út az az út, amelyet a Vőlegény megtesz. A gyülekezet elragadtatik a felhőkben, hogy találkozzon az Úrral a levegőégben. Testvérek, ez az a pillanat, amire várunk. Most már értitek? Valószínűleg különböző módon értelmezünk bizonyos dolgokat. Ha újra halljuk, hogy: *„ímé eljövök hamar”*, ez azt jelenti, hogy: amint útnak indulok, a mezőn találkozok veled. A trónról a felhőkig nem 2000 évig tart az út.

Ezért felbátorodhatunk, hogy ha megtörjük a kenyeret, és együtt részesülünk az úrvacsorában, mely olyan, mint egy családi étkezés együtt, és várjuk a hajnal hasadtát, mert amikor az eljön, abban a pillanatban együtt fogunk reggelizni is. Az angolban a reggel, „breakfast” szó azt jelent, hogy megtörni a böjtöt (break+fast). A vőlegény távollétében a menyasszony böjtöl. Nincs itt a vőlegény, nincs étvágyunk enni - ez a böjt. De amikor találkozunk Vőlegényünkkel, a böjtnek vége lesz. Erre a pillanatra várunk.

Testvérek, hála legyen az Úrnak, ez után az alkalom után búcsút veszünk egymástól és lehet, hogy közülünk némelyekkel már nem fogtok találkozni – vannak itt közülünk Chiléből, New Yorkból, de amikor majd a felhőben találkozunk, tudni fogjuk, hogy melyik testvért keressük. Ő volt az a testvér, aki meghívott ebédre. Még ha nem is beszélted a nyelvét, ismered őt. Emlékezzünk rá, hogy azon a napon, amikor a felhőben találkozunk, az a nap Jézus Krisztus napja lesz. Mi az angol „good-bye” szónak a jelentése? *Viszontlátásra*. A „good-bye” azt jelenti: várj, míg újra látjuk egymást. Testvérek, hála az Úrnak, hogy ha el is kell búcsúznunk egymástól, tudhatjuk, hogy bizonyosan újra találkozunk. És az a nap már nincs messze.

Most elérkeztünk egy másik fontos Igéhez. Keressük ki a Filippi levél 1. rész 6. versét: *„Ezért meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégezi a Krisztus Jézus napjáig.”* Van itt egy ilyen kifejezés, hogy *„a Krisztus Jézus napjáig”*. A Szent Szellem úgy használja, hogy *„napjáig”*. Jézus Krisztus napját megelőzően Istennek van egy munkája: *„aki elkezdte bennetek a jó dolgot...”* Miután üdvösségre jutottunk, az Úr nem vitt fel bennünket azonnal a mennybe, hanem elkezdett bennünk egy munkát. Mindenki bennünk elkezdődik Istennek egy munkája hitre jutásának napján, ami egész életünk folyamán zajlik. *„Krisztus Jézus bennetek a dicsőségnek ama reménysége.”* Ezért van holnapunk, ezért van jövőnk. Nem csak egyénileg benned végzi a munkáját, hanem együttesen, bennünk. Isten a gyülekezetben is munkálkodik, és Ő, aki elkezdett *bennünk* egy munkát, el fogja végezni Krisztus Jézusnak napjáig.

Testvérek, néha annyira én-központúak vagyunk. Mielőtt megtértünk, saját nyomorúságunkkal voltunk elfoglalva, hitre jutásunk után pedig saját üdvösségünkkel. Mindig mi vagyunk a középpont saját magunk számára. De miután üdvösségre jutottunk, Krisztus benned és bennem lakozik, elkezdett bennünk egy jó munkát, át akar formálni bennünket a saját képmására, egyénileg. De Ő a gyülekezetet is dicsőséges gyülekezetté akarja formálni. Ez Isten örökkévaló célja.

Isten munkájához azonban időre van szükség. Idő kell, amíg kivitelezzi az Ő tervét. És mielőtt elkezdte volna, összeállított egy listát a munkájáról a Bibliában. 590 fontos eseményt még a megtörténte előtt Isten már kijelentett nekünk. Ezek a próféciák az Ő programja. Isten el fog végezni valamit a tervében. És a mi Urunk azt mondta, hogy *„ezen a kősziklán építem fel az én*

gyülekezetemet.” De még mielőtt ezt mondta, a Példabeszédek könyvében, az első 8 fejezetben a bölcsességről beszél, a többi fejezetben pedig a bölcsesség fiáról. Természetesen a bölcsesség nem más, mint maga Krisztus. A bölcsesség építi az Ő házát, 7 oszloppal. Ez egy prófécia, és egy napon testé lett a bölcsesség, és az Úr azt mondta, hogy: „*felépítem a gyülekezetemet ezen a kősziklán.*” Testvérek, az emberiség történelmében Isten 590 fő eseményt akar elvégezni, mindez csupán része az Ő központi munkájának. 570 ezek közül már beteljesedett, ami külsőleg 570 különböző esemény, mégis mindez egy központi munkának a része.

Van egy dolog Isten szívében, amit az 1 Mózes 1. fejezetében mondott el nekünk: „*nem jó az embernek egyedül lenni.*” Ezért teremtette Isten Évát Ádám oldalbordájából. Akkor még a bűn nem jött be a világba, ezért Ádám egy fájdalommentes operáción ment keresztül. Az ő oldalából származik Éva. De amikor Isten azt mondta, hogy: „*nem jó az embernek egyedül lenni*”, akkor az Ő egyetlen szeretett Fiára gondolt. Ő nemcsak mint Megváltó halt meg értünk - emlékszünk rá, hogy egy katona hogyan szúrt az oldalába. Amikor Urunk meghalt a kereszten, az már nem egy fájdalommentes operáció volt. Ez egy valóságos kínhalál volt a te és az én bűneimért. És az oldalából vér és víz folyt. Ez által megszületett a gyülekezet. Testvérek, a gyülekezet éppúgy született meg, ahogy Évát megteremtette Isten. És ahogy azt megelőzően, Isten nagyon sok állatot vezetett el Ádám előtt, Ádám nem talál közöttük megfelelő segítőtársat. Az elefánt túl nagy, a majom pedig túlságosan ronda volt. És végül, amikor Ádám oldalából megformálta Isten Évát, akkor hangzott el először a történelemben, hogy: „*testemből való test, csontomból való csont.*” Hasonlóképpen, Krisztus szenvedéseiből megszületett a gyülekezet, és az Úr azt mondta: „*ez az én testemből való test.*” Tehát testvérek, Istennek van egy örökkévaló célja, egy csodálatos akarat az Ő szívében. A bölcsesség előírt egy programot, és időben véghez is viszi.

Ha megkérdezel egy fizikust, hogy mi az idő jelentése, azt fogja mondani, hogy mozgás nélkül nincs idő. Az idő akkor kezdődött, amikor a mozgás elkezdődött. Milyen mozgás kezdődött el? Mennyei mozgás: Isten elkezdte az Ő munkáját, és ez volt az idő kezdete. És amikor bevégezi azt, akkor véget ér az idő. Az idő olyan, mint egy nagy zárójel: az egyik oldalán van az örökkévaló múlt, és a másik oldalán az örökkévaló jövő, és a kettő között helyezkedik el az idő. Isten elkezdte örökkévaló munkáját. Egy csodálatos könyvet adott nekünk, és mielőtt véghezviszi mindezeket, mielőtt bevégezi a nagy központi munkáját, még vannak más munkák is, melyeket el kell végeznie, például Izrael kapcsán. Izraelnek mindenképpen köze van Isten akaratához, de Isten munkájának a középpontja egyedül a gyülekezet. Istennek olyan sok elvégzendő munkája van. Van, ami az egész világot érinti, van, ami csak Izraelt és van, ami a gyülekezetet érinti. Ha ezeket összeillesztjük, akkor ez 590 főbb munkát foglal magába. Gondoljuk csak meg, Pál, amikor azt mondta: „*azt, aki elkezdte bennetek a jó munkát*”, akkor Istenre utalt. Tehát, minden munkája Istennek a teremtés kezdetétől fogva erre a központi munkára összpontosul.

És a másik dolog, hogy: „*elvégzi Krisztus Jézusnak napjáig*”. Néha ha a gyülekezetre tekintünk, látjuk a sok kudarcot és harcot, a sok botrányt - vannak olyanok is, amelyek magukkal a hívő vezetőkkel történtek. Feltehetünk egy kérdést, mikor válik a gyülekezet dicsőségessé? Mikor éri el a gyülekezet az érettséget? Vannak tanaink, üzeneteink, könyveink, irodalmunk, ma már mindenkinek dicsőségesnek kellene lennie. Mi a baj velünk? Ha tanulmányozzuk a gyülekezet történelmét, akkor találhatunk benne dicsőséges pillanatokat.

Egy alkalommal meglátogattuk Wittenberget Németországban, ahol egy helyszínen egyaránt látható a gyülekezet dicsősége és szégyene. Amikor Luther Mártonra nézünk, akkor az ő életének is láthatjuk a dicsőséges fejezeteit, de ha másik fejezetet nézünk, akkor azt mondjuk, hogy ez nem az a Luther Márton, akiről én hallottam. Ha tanulmányozzuk a gyülekezet történelmét, feltehetjük a kérdést: hol vannak ezek a hívő emberek? Ha meglátogatjuk Londont, Walest vagy Írországot, akkor látjuk, hogy az első 20 év nagyon dicsőséges volt. De hova lett mindez? Maradtak csodálatos épületek. Kezdetben John Wesley gyújtotta meg az ébredés tűzét Angliában, és olyan csodálatos nagy dolgokat láthattunk, de hol vannak ma John Wesley követői? Az első generációban sokan mondják, hogy *csordultig van poharam*. Az első generációnak csordultig van a pohara, a másodiknak már csak félig, a harmadik generáció poharából pedig már hiányzik az élő víz. És azután, elkezdnek versengeni, hogy kinek jobb a pohara: az én poharam jobb, mint a tied.

Lehetséges az, hogy az Úr az Ő eljövetele előtt a gyülekezetet dicsőségesen állítsa maga elé? Ha ez egy távoli álom csupán, akkor sohasem valósul meg. Vannak, akik azt mondják, felejtsük el, legyünk mi önmagunkban szellemiek, és akkor majd, azon a napon egyesülünk. Ma egymást csak a temetési szertartásokon látjuk. Az Igeversünk szerint az Úr minden bizonytalanságot elvégzi az Ő munkáját, Krisztus Jézusnak napjáiig.

Két történetet hadd osszak meg veletek. A lányomnak, mielőtt férjhez ment, adtam egy ajándékot, egy számítógépes szoftvert. Ezzel a programmal egy évvel a menyegzője előtt meg tudta tervezni a nagy eseményt. Ez egy nagyon jó szoftver. Amikor bekapcsolja a számítógépet, az kiírja, hogy mondjuk, 290 nap van még hátra a menyegzőig. 290 nap múlva a piros szőnyegen fog végigmenni. Tehát van egy teljes éve mindent megtervezni. A program összerendezi mindazon dolgokat egy listába, melyeket el kell még végeznie. Tegyük fel, hogy egy év alatt 60 dolgot kell elvégeznie: a meghívók elküldése, az ülésrend kialakítása, és ez a szoftver segít neki mindent megterveznie. Tegyük fel, hogy van 60 teendő a listáján, és amikor egy dologgal elkészült, akkor amellé oda kerül egy pipa. Amikor újra bekapcsolja a számítógépet, akkor megjelenik a hátralévő napok száma, és az, hogy bizonyos dolgok már ki vannak pipálva, el vannak végezve. Ha bekapcsoljuk a számítógépet, de nem tudjuk, hogy hány nap van még a menyegzőig, akkor megnézhetjük, hogy hány dolgot pipált már ki eddig, és látjuk, hogy már csak 5 dolog van hátra. Akkor elgondolhatjuk, hogy milyen izgalom lehet benne, mert már majdnem a munkája végéhez ért. Mindezek végén történik a nagy esemény.

Testvérek, Isten programjában az 590 fő esemény közül 570 már csodálatosan beteljesedett: már csak 20 maradt, 570 ki van pipálva. Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy Isten munkájának az utolsó szakaszában vagyunk. Ha tudjuk, hogy az Úr gyorsan visszajön, akkor érthetjük ez alatt azt, hogy a Szent Szellem szintén ilyen gyorsan munkálkodik. Sokan úgy élnek, mintha most lenne az örökkévalóság. Testvérek, emlékezzünk! Már csak néhány kilométer van hátra, csak néhány nap van hátra, és Isten befejezi munkáját, és a gyülekezetet dicsőségben állítja maga elé. Lehetséges ez?

Egy napon Watchman Nee és Austin-Sparks beszélgettek, és Sparks testvér azt kérdezte Nee testvértől: „Látásod szerint, melyik prófécia a legnehezebb beteljesedni?” W. Nee így válaszolt: „Az Efézus 4. és 5. fejezeteinek”. A 4. fejezet Krisztus Testének érettségre jutásáról beszél, az 5. fejezet pedig, hogy Krisztus a gyülekezetet önmaga elé állítja dicsőségben. Mi már megkaptuk az Úr életét, egy természetet kaptunk, úgy szeretünk, ahogy Krisztus szeret, úgy vagyunk türelmesek, ahogy Krisztus türelmes. Ez a szeretet, ez a türelem bennünk néha jön, néha megy. Kívánjuk, hogy ez inkább megmaradna bennünk. Ha Krisztus jellemvonásai bennünk maradnak, akkor Krisztus jellemét bírjuk. Ha valakiben Krisztus jelleme van, amikor találkozunk vele, abban mindig megláthatjuk Krisztus türelmét.

Néha próbálunk festeni valamit, mondjuk egy tányérra, de ha letöröljük onnan, akkor eltűnik, nem volt maradandó. Ha viszont beleégetjük a festéket a tányérba, akkor maradandóvá válik. Ha időnk az Úrnak adjuk és megengedjük neki, hogy az Ő keresztje által munkálkoddjon bennünk, akkor Krisztus jellemének ki kell formálódnia bennünk. Akkor Krisztus türelme, alázata lesz benned. És amikor összegyűlik a gyülekezet, akkor ez így együtt Krisztus személyiségét adja ki: az Ő képét. És meglátja a világ Krisztus dicsőségét benned és bennem - ez lesz a dicsőséges gyülekezet. És W. Nee megosztotta véleményét, hogy mielőtt az Úr visszajön, a gyülekezetet dicsőségben kell az Úr elé állítani. Tehát testvérek, mielőtt az Úr visszajön, Istennek ez a célja.

Egy másik alkalommal Stephen Kaung tett fel egy kérdést W. Nee-nek: nem minden hívő szellemi hívő, és sokaknak nem ugyanaz a látása. Hogyan lehet így a gyülekezet dicsőségessé? W. Nee a Jelenések könyvének 2. és 3. fejezete alapján adott választ. Amikor a gyülekezet általánosságban véve kudarcot vall, akkor Isten győzteseket hív el. Ők azok, akik nem akarnak Isten mércéje alatt maradni. A bizonyágtétel felelőssége nyomja a vállukat. Amikor a hívőknek ez a csoportja Isten szemében érettségre jut, akkor az egész gyülekezet érettségre jut. Ugyanúgy, mint Gedeonnal: csak 300 ember vívta meg és nyerte meg a csatát, mégis Izrael egész népe győzelemre jutott. Az Úr visszajövetele előtt Isten győzteseket hív el. Nem számít, mennyi kudarcra ment át a gyülekezet, nem vagy felelős az előző nemzedék hibáiért, és a következő nemzedék megosztottságáért sem, de felelős vagy a Szellem egységének megőrzéséért a te generációdban. Ez a győztesek küldetése. Ha elolvassuk a Jelenések könyvét, igazán ez Istennek a válasza: ne hívd magad Filadelfiának, ne hívd

magad győztesnek, ne építs falat, és ne mond azt, hogy mi vagyunk az egyetlen gyülekezet. Címkéket használunk, háborúzunk! Vérünket, könnyeinket ontjuk Krisztus testéért, nemcsak a kis csoportért, amelyet ismerünk. Az Úr eljövele előtt hinnünk kell az Ő szavában, hogy „*aki, elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi Krisztus Jézusnak napjáig.*” Testvérek, ez bátorít bennünket. Magunktól nem tudjuk megtenni, csak a Szent Szellem tud ilyen csodálatos munkát végezni.

Testvérek, köszönjük az Úrnak, hogy mi az Ő munkájának az utolsó szakaszában vagyunk, különösen azok, akik Krisztus munkatársai, akik Krisztussal együtt munkálkodnak, ha Isten ránk bízta munkáját ezen a területen. Dicsőséges a gyülekezet? Hogyan növekednek a testvérek az érettségre?

Watchman Nee-nek 20 éves kora körül volt egy álma, hogy nagyon sok helyen lesz bizonyág az Úr nevééről Kínában. 1928-ban Isten elkezdte összegyűjteni a testvéreket Sanghaiban. Abban az időben W. Nee még nem számított növekedésre, mert a halál szélén állt. Tüdőbeteg volt, és arra számított, hogy bármikor meghalhat. De az Úr végezte az Ő munkáját és összegyűjtötte a munkatársakat. Körülbelül 100 munkatársa volt akkoriban Kínában. Miután meglátogatta Austin-Sparks testvért Európában, úgy gondolta, hogy európai tartózkodása sorsdöntő. Korábban látott valamit, és Sparks testvér megerősítette őt. Levelében azt írta, hogy: „Sparks-szal való közösségünket a teljes egység jellemzi.” Akkor adták ki Londonban a misszióról szóló könyvüket. Aztán ő visszatért Kínába, és Nee testvér álma még mindig az volt, hogy az Úr elvégzi az Ő munkáját Kínában. Már fiatal korában meg kellett volna halnia, de az Úr kegyelméből még láthatta az Úr bizonyágát itt is, ott is.

Londoni látogatása után 3 évvel az élete is, és a gyülekezet is válságon ment keresztül. Ez azt jelentette, hogy W. Nee is, és vele együtt minden véget ér, meghal. Nem számított arra, hogy egy nap majd helyreáll. Egy közeli barátja megkérdezte tőle, hogy: hiszed-e azt, hogy Isten egy napon helyreállítja a te szolgálatodat? Azt válaszolta: lehetetlen. De meglepetésére, 1948-ban nagy ébredés történt Kínában. Ugyanabban az évben nagyon sok könyvét kiadták, és mindenhol ébredés volt. Több városban 3-4 ezren is megtértek. És mindannyian az Ige világosságában jártak a Szent Szellem vezetése alatt. Minden olyan csodálatos volt. Ezt volt 1948-ban.

1949-ben viszont minden megváltozott Kínában, és W. Nee életében még sohasem volt ilyen fellelkesült. Bizonyágot tudott tenni arról, hogy soha, sehol nem látott ilyen ébredést. És hitte azt, hogy 5 éven belül egész Kína megismeri az evangéliumot. „Amikor Sparks-szal beszéltem, akkor ez még csak egy álom volt, de most valóságosan láthatom, hogy Isten munkálkodik.”

De az Úrnak megvannak az Ő útjai. A következő évben az egész politikai helyzet megváltozott, és W. Nee elveszítette szabadságát és bebörtönözték. Ugyanabban az évben, anélkül, hogy W. Nee tudomást szerzett volna róla, a Normális keresztény élet című könyvét kiadták Indiában. Ismereteink szerint bebörtönzésekor azt gondolta, hogy ez mindennek a vége. Börtönbe kerülése előtt nagyon sok éneket írt, az egyik ezek közül így szól: „*Uram, te minden épületet lebontasz, imádlak Téged. Megengeded, hogy mások áttapossanak rajtam. Csak egyet kérek Tőled, mindent elvehetsz tőlem, csak hagyd meg számomra a kezeket, melyek ezt végzik.*” Végül egy munkatáborban halt meg. Emberileg szólva W. Nee-nek és az ő álmának is vége volt.

Azután Kína egy zűrzavaros időszakon ment keresztül, hasonlóan Oroszországhoz, így itt is megpróbálták eltörölni a vallást, az ortodox egyházat pedig megtartották. 1966-ban Kínában a hívők számára szinte minden lehetőséget megszüntettek. A kínai kommunisták olyan dolgot is meg tudtak tenni, amit még az orosz kommunistáknak sem sikerült. A céljuk minden hit eltörlése volt, ami a gyülekezet számára a halált jelentette Kínában. Ki gondolná, hogy ha ellátogatunk Kínába – épp a most tértem vissza szülővárosomból, egy nagyon kis megyéből, ahol legalább 100.000 keresztény van. Egy másik kis városban olyan nagy gyülekezeti házat építettek, ahol 5-6 ezren tudnak összegyűlni.

Látjátok testvérek, a mártírok vére a gyülekezet magvetésévé vált. Vannak, kik úgy látják, hogy ma 100 millió keresztény van Kínában. Sokan Isten Igéjéből merítik a világosságukat bizonyágtételükhöz. Hála legyen az Úrnak, hogy „*Ő, aki elkezdte a jó munkát bennetek, elvégzi a Krisztus Jézus napjáig.*” Míg várjuk a mi Urunk visszajövetelét, ne feledjük, a gyülekezetnek érettségre kell jutnia, készen kell lennie, ez a mi felelősségünk. A menyasszonynak készen kell lennie. Ne elégedjünk meg számokkal a gyülekezetünkben, amit Isten akar az a dicsőséges gyülekezet. Amikor a győztesek csoportja érettségre jut, akkor az Úr azt mondja, hogy az egész gyülekezet érettségre jutott. Milyen nagy a mi

felelősségünk! Ha mások a világot szeretik, mi legyünk hűek az Úrhoz, és mondjuk együtt Jánossal: „Ámen. Jövel Uram Jézus.” Kérjük azt az Úrtól: „Urunk, gyere gyorsan” - már csak néhány kilométer, már csak néhány éjszaka, és felragyog a nap. Az Úr szóljon a szívünkhöz.

Imádkozzunk!

Urunk a te kezébe tesszük az elhangzottakat. Mi nem tehetünk semmit, és nem tudunk szólni, különösen, amikor a Te örökkévaló akaratodról van szó. Kérünk, hogy Szellemed által munkálkodj közöttünk, legyen ez a hétvégi alkalom egyedülálló alkalom, ami a Te szíved szerint való, és aminek örökkévaló értéke van. Köszönjük azt, amit ezen a hétvégén elvégeztél. Köszönjük a közösséget, és még ha el is kell búcsúznunk egymástól, mégis ugyanaz a reménységünk, hogy mindannyian találkozni fogunk a felhőkben Veled. Urunk, jöjj hamar! A mi Urunk Jézus nevében kérünk. Ámen.